

Kl. 11.35

Vi ved fra tidligere debatter, ikke bare i Folketinget, men også fra debat med de socialrådgivere – og så kan jeg, som selv er socialrådgiver, påpege det – at der faktisk er ret travlt ude i forvaltningerne, og ekstra, kan man sige, administrative opgaver tager luften ud af ballonen. Derfor synes vi også, at når man pålægger forvaltningerne ekstra krav, så bør der også følge ekstra ressourcer med. Det synes vi også skal indgå yderligere i forhandlingerne: Hvordan man støtter op, så vi sikrer, så det ikke bare bliver på papiret, at man ønsker at forbedre retssikkerheden, men at det faktisk også bliver i praksis, at både medinddragelse, medindflydelse og en højere skriftlighed kan effektueres ude i kommunerne.

Og så til sidst bare om den sidste del af det: Det ser i det her lovforslag ud, som om det ligger ministeren på sinde at forbedre retssikkerheden, og der synes vi bare, at ministeren skal tage de opfordringer, der er i høringssvarene, alvorligt – de høringssvar om, at man simpelt hen laver en generel gennemgang af den sociale lovgivning med retssikkerhedsbrillerne på. Det ligger der en klar opfordring til fra DSI, og det håber vi at ministeren vil tage til sig.

Formanden:

Tak til fru Majbrit Berlau. Så er det socialministeren.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg skal takke ordførerne for de mange positive kommentarer til forslaget. Jeg noterer mig jo med glæde, at SF kalder det for et udmærket lovforslag, og Enhedslisten kalder det et fornuftigt lovforslag. Fru Majbrit Berlau har fuldstændig ret i, at man kan tolke forslaget som udtryk for, at retssikkerheden ligger mig meget på sinde.

Der er tale om markante forbedringer, fordi vi i den grad får styrket retssikkerheden først og fremmest for voksne med handicap, fordi det nu bliver meget mere gennemskueligt, meget mere gennemsigtigt, hvad det egentlig er, man får af støtte og hjælp til at løse de problemer, man har. Så tak for den positive opbakning til det, vi jo kalder den lille reform i den store reform, fordi det faktisk er markante fremskridt på området.

Jeg vil gerne kommentere nogle af de kommentarer, der har været fra ordførernes side, bl.a. har flere nævnt høringssvarene vedrørende konkrete tilbud og indholdet af dem, og som det

fremgår af kommentarerne til høringssvarene, er det noget, vi vil arbejde videre med, og vi vil i vejledningen uddybe, hvad der helt præcis menes med det på det område.

Også geografien har flere ordførere været inde på. Jeg er enig i, at der også skal tages hensyn til eventuelle bindinger til nærmiljøet eller lokale kontakter, man måtte have, men det faglige indhold må nu altid være det absolut vigtigste.

Til gengæld kommer også Tilbudsportalen nu med en oversigt over de forskellige sociale tilbud, og det kan måske give et bedre overblik over, hvilke sociale tilbud der så netop indeholder det faglige tilbud, som den pågældende har brug for. Men på baggrund af høringssvarene er der altså også i bemærkningerne taget med, at der skal tages hensyn til nærområdet og det lokale netværk.

Den radikale ordfører var inde på, at der måske kunne være lidt forvirring over, hvad det er, klageinstanser skal tage stilling til. Det mener jeg nu ikke der er tale om, men vi kan jo også komme det nærmere under udvalgsbehandlingen. Det er klart, at klageinstanser ikke skal tage stilling til serviceniveauet som sådan i kommunen, men tage stilling til den konkrete afgørelse fra kommunens side om, hvilken hjælp og støtte borgeren har brug for.

Det er det, der er vanskeligt i dag, hvor afgørelsen ikke er særlig fyldestgørende, fordi man i princippet kan sige, at borgeren er visiteret til et tilbud efter § 92, eller hvilken paragraf der nu er tale om. Det siger ikke særlig meget, og det er derfor, at afgørelserne skal uddybes med hensyn til borgerens situation og den indsats, man sætter ind med.

Jeg mener ikke, det er nødvendigt med en ku-gravning som sådan af retssikkerheden. Jeg synes, at der her bliver taget et markant initiativ til netop at styrke retssikkerheden.

Så vil jeg gerne til hr. Villy Søvnald om nævnenes sagsbehandlingstider sige, at jeg er enig i, at det er problematisk, når der er meget lange sagsbehandlingstider. Resultatkontrakterne, som nævnen har indgået med Indenrigs- og Sundhedsministeriet, har som målsætning, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid må være 13 uger. Det er så helt korrekt, som hr. Villy Søvnald er inde på, at der er steder, hvor man har vanskeligheder ved at opfylde det mål i resultatkontrakten. Der er især tre steder, hvor der er vanskeligheder med at opfylde en bedre sagsbehandlingstid. Der er nogle pukler, som skal